

Mikeitz Bet

[Genesis]

(42)2:He said, "Behold, I have heard that there is grain in Egypt. Go down there, and buy for us from there, so that we may live, and not die.

3:Yoseph's ten brothers went down to buy grain from Egypt.

4:But Yaakov didn't send Binyamin, Yoseph's brother, with his brothers; for he said, "Lest perhaps harm befall him.

5:The sons of Yisrael came to buy among those who came, for the famine was in the land of Canaan.

6:Yoseph was the governor over the land. It was he who sold to all the people of the land. Yoseph's brothers came, and bowed themselves down to him with their faces to the earth.

7:Yoseph saw his brothers, and he recognized them, but acted like a stranger to them, and spoke roughly with them. He said to them, "Where did you come from?" They said, "From the land of Canaan to buy food.

8:Yoseph recognized his brothers, but they didn't recognize him.

9:Yoseph remembered the dreams which he dreamed about them, and said to them, "You are spies! You have come to see the nakedness of the land.

10:They said to him, "No, my lord, but your servants have come to buy food.

11:We are all one man's sons; we are honest men. Your servants are not spies.

12:He said to them, "No, but you have come to see the nakedness of the land.

13:They said, "We, your servants, are twelve brothers, the sons of one man in the land of Canaan; and, behold, the youngest is this day with our father, and one is no more.

14:Yoseph said to them, "It is like I told you, saying, 'You are spies.

15:Hereby you shall be tested. By the life of Pharaoh you shall not go forth from here, unless your youngest brother come here.

וַיֹּאמֶר² (42)

הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ-שֶׁבֶר בְּמִצְרַיִם רְדוּ-שָׁמָּה
וּשְׁבוּ-לָנוּ מִשָּׁם וְנַחִיָּה וְלֹא נָמוּת׃³ וַיֵּרְדוּ אָחֵי-יוֹסֵף
עֲשָׂרָה לְשֶׁבֶר בָּר מִמִּצְרַיִם׃⁴ וְאֶת-בְּנֵימִין אָחִי
יוֹסֵף לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אָחִיו כִּי אָמַר פֶּן-יִקְרָאנוּ
אֶסּוֹן׃⁵ וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֶׁבֶר בְּתוֹךְ הַבָּאִים
כִּי-הָיָה הָרָעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃⁶ וַיּוֹסֶף הוּא הַשְּׂלִיט
עַל-הָאָרֶץ הוּא הַמְּשָׁבִיר לְכָל-עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ
אָחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ אַפָּיִם אֲרָצָה׃⁷ וַיִּרְא יוֹסֵף
אֶת-אָחִיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם
קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאֵין בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ
כְּנָעַן לְשֶׁבֶר-אָכַל׃⁸ וַיִּכְר יוֹסֵף אֶת-אָחִיו וְהֵם לֹא
הִכְרָהוּ׃⁹ וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם לְרֹאוֹת אֶת-עֲרוֹת
הָאָרֶץ בָּאתֶם׃¹⁰ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדָנִי וְעַבְדֶּיךָ
בָּאוּ לְשֶׁבֶר-אָכַל׃¹¹ כָּלָנוּ בְנֵי אִישׁ-אֶחָד נָחֲנוּ כְּנִים
אֲנַחְנוּ לֹא-הָיָו עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים׃¹² וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא
כִּי-עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרֹאוֹת׃¹³ וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם
עֶשֶׂר עַבְדֶּיךָ אָחִים | אֲנַחְנוּ בְנֵי אִישׁ-אֶחָד בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וְהִנֵּה הַקָּטָן אֶת-אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ׃
¹⁴ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֹאמֹר
מְרַגְלִים אַתֶּם׃¹⁵ בְּזֹאת תִּבְחָנוּ חַי פְּרֻעָה אִם-תֵּצְאוּ
מִזֶּה

16:Send one of you, and let him get your brother, and you shall be bound, that your words may be tested, whether there is truth in you, or else by the life of Pharaoh surely you are spies.

17:He put them all together into custody three days.

18:Yoseph said to them the third day, "Do this, and live, for I fear God.

19:If you are honest men, then let one of your brothers be bound in your prison-house; but you go, carry grain for the famine of your houses.

20:Bring your youngest brother to me; so will your words be verified, and you won't die." They did so.

כִּי אִם־בָּבוֹא אֶחֱיֶכֶם הַקָּטָן הִנֵּה: ¹⁶שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד
וַיִּקַּח אֶת־אֶחֱיֶכֶם וְאֹתָם הֶאֱסְרוּ וַיִּבְחֲנוּ דְבָרֵיכֶם
הָאֲמֵת אֲתֻכֶם וְאִם־לֹא חַי פְּרַעֲוֹה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם:
¹⁷וַיֹּאסֶף אֹתָם אֶל־מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים: ¹⁸וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם

יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וְחִיו אֶת־הָאֱלֹהִים
אֲנִי יִרְאֵ: ¹⁹אִם־כִּנִּים אַתֶּם אֶחֱיֶכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבַיִת
מִשְׁמַרְכֶּם וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר רַעֲבוֹן בְּתֵיכֶם:
²⁰וְאֶת־אֶחֱיֶכֶם הַקָּטָן תְּבִיאוּ אֵלַי וַיֵּאֱמְנוּ דְבָרֵיכֶם
וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן:

Mikeitz Bet

[Genesis]

(42)2:He said, "Behold, I have heard that there is grain in Egypt. Go down there, and buy for us from there, so that we may live, and not die.

וַיֹּאמֶר ² (42)	הִנֵּה	שְׂמַעְתִּי	כִּי	יֵשׁ-שֶׁבֶר	בְּמִצְרַיִם	רְדוּ-שָׁמָּה
וּשְׁבוּ-לָנוּ	מִשָּׁם	וְנַחֲיָה	וְלֹא	נָמוּת:	וַיֵּרְדוּ	אַחֵי-יוֹסֵף
עֲשֵׂרָה	לְשֶׁבֶר	בָּר	מִמִּצְרַיִם:	וְאֶת-בְּנֵימִין	אַחֵי	יֹסֵף
לֹא-שָׁלַח	יַעֲקֹב	אֶת-אַחִיו	כִּי	אָמַר	פֶּן-יִקְרָאנוּ	אֶסּוּן:
וַיָּבֹאוּ ⁵	בְּנֵי	יִשְׂרָאֵל	לְשֶׁבֶר	בְּתוֹךְ	הַבָּאִים	כִּי-הָיָה
הָרָעַב	בְּאֶרֶץ	כְּנָעַן:	וַיֹּסֵף	הוּא	הַשַּׁלִּיט	עַל-הָאָרֶץ
הוּא	הַמְּשָׁבִיר	לְכָל-עַם	הָאָרֶץ	וַיָּבֹאוּ	אַחֵי	יוֹסֵף
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ	אֶפְסִים	אַרְצָה:	וַיֵּרָא ⁷	יוֹסֵף	אֶת-אַחִיו	וַיִּכְרַם
וַיִּתְנַכֵּר	אֲלֵיהֶם	וַיִּדְבַר	אֲתָם	קְשׁוֹת	וַיֹּאמֶר	אֲלֵהֶם
מֵאֵין	בָּאתֶם	וַיֹּאמְרוּ	מֵאֶרֶץ	כְּנָעַן	לְשֶׁבֶר-אֲכַל:	וַיִּכַר ⁸
יֹסֵף	אֶת-אַחִיו	וְהֵם	לֹא	הִכְרָהוּ:	וַיִּזְכֹּר ⁹	יוֹסֵף
אֶת	הַחֲלֹמוֹת	אֲשֶׁר	חָלַם	לָהֶם	וַיֹּאמֶר	אֲלֵהֶם
מִרְגְּלִים	אַתֶּם	לָרְאוֹת	אֶת-עֵרוֹת	הָאָרֶץ	בָּאתֶם:	וַיֹּאמְרוּ ¹⁰
אֱלֹהֵינוּ	וְעַבְדֵיךָ	לֹא	אֱדָנִי	וְעַבְדֵיךָ	בָּאוּ	לְשֶׁבֶר-אֲכַל:
כָּלנוּ ¹¹	בְּנֵי	אִישׁ-אֶחָד	נַחֲנוּ	כֹּהֵנִים	אֲנַחְנוּ	לֹא-הָיָו
עַבְדֵיךָ	מִרְגְּלִים:	וַיֹּאמֶר ¹²	אֲלֵהֶם	לֹא	כִּי-עֵרוֹת	הָאָרֶץ
בָּאתֶם	לָרְאוֹת:	הַמְּלִישִׁי	וַיֹּאמְרוּ ¹³	שְׁנַיִם	עֶשֶׂר	עַבְדֵיךָ
אָחִים	אֲנַחְנוּ	בְּנֵי	אִישׁ-אֶחָד	בְּאֶרֶץ	כְּנָעַן	וְהִנֵּה
הַקֵּטָן	אֶת-אֲבִינוּ	הַיּוֹם	וְהָאֶחָד	אֵינָנוּ:	וַיֹּאמֶר ¹⁴	אֲלֵהֶם
יוֹסֵף	הוּא	אֲשֶׁר	דִּבַּרְתִּי	אֲלֵכֶם	לֵאמֹר	מִרְגְּלִים
אַתֶּם:	בְּזֹאת	תִּבְחָנוּ	חַי	פְּרָעָה	אִם-תֵּצְאוּ	מִזֶּה

3:Yoseph's ten brothers went down to buy grain from Egypt.

4:But Yaakov didn't send Binyamin, Yoseph's brother, with his brothers; for he said, "Lest perhaps harm befall him.

5:The sons of Yisrael came to buy among those who came, for the famine was in the land of Canaan.

6:Yoseph was the governor over the land. It was he who sold to all the people of the land. Yoseph's brothers came, and bowed themselves down to him with their faces to the earth.

7:Yoseph saw his brothers, and he recognized them, but acted like a stranger to them, and spoke roughly with them. He said to them, "Where did you come from?" They said, "From the land of Canaan to buy food.

8:Yoseph recognized his brothers, but they didn't recognize him.

9:Yoseph remembered the dreams which he dreamed about them, and said to them, "You are spies! You have come to see the nakedness of the land.

10:They said to him, "No, my lord, but your servants have come to buy food.

11:We are all one man's sons; we are honest men. Your servants are not spies.

12:He said to them, "No, but you have come to see the nakedness of the land.

13:They said, "We, your servants, are twelve brothers, the sons of one man in the land of Canaan; and, behold, the youngest is this day with our father, and one is no more.

14:Yoseph said to them, "It is like I told you, saying, "You are spies.

15:Hereby you shall be tested. By the life of Pharaoh you shall not go forth from here, unless your youngest brother come here.

16:Send one of you, and let him get your brother, and you shall be bound, that your words may be tested, whether there is truth in you, or else by the life of Pharaoh surely you are spies.

כִּי אִם-בָּבוֹא אֶחֱיֶיכֶם הַקָּטָן הֲנֵה: ¹⁶שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד
וַיִּקַּח אֶת-אֶחֱיֶיכֶם וְאֹתָם הֶאֱסְרוּ וַיִּבְחֲנוּ דְבַרְיֶכֶם
הָאֲמֵת אֲתֻכֶם וְאִם-לֹא חַי פֶּרְעֹה כִּי מִרְגָּלִים אַתֶּם:
¹⁷וַיֹּאסֶף אֹתָם אֶל-מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים: ¹⁸וַיֹּאמֶר

17:He put them all together into custody three days.
18:Yoseph said to them the third day, "Do this, and live, for I fear God.

אֱלֹהִים
יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת-הָאֱלֹהִים
אֲנִי יֵרָא: ¹⁹אִם-כִּנִּים אַתֶּם אֶחֱיֶיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבַיִת
מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שָׁבֵר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם:
²⁰וְאֶת-אֶחֱיֶיכֶם הַקָּטָן תְּבִיאוּ אֵלַי וַיֵּאמְרוּ דְבַרְיֶכֶם
וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ-כֵן:

19:If you are honest men, then let one of your brothers be bound in your prison-house; but you go, carry grain for the famine of your houses.

20:Bring your youngest brother to me; so will your words be verified, and you won't die." They did so.

וַיֹּאמֶר¹ (42)²

הִנֵּה שָׂמַעְתִּי כִּי יֵשׁ-שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם רְדוֹ-שָׂמָה
 וְשֹׁבְרוֹ-לָנוּ מִשָּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת׃³ וַיֵּרְדוּ אַחֵי-יוֹסֵף
 עִשְׂרָה לְשֹׁבֵר מִמִּצְרַיִם׃⁴ וְאֶת-בְּנֵי-מִן אַחֵי
 יוֹסֵף לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אָחִיו כִּי אָמַר פֶּן-יִקְרָאנוּ
 אֶסּוֹן׃⁵ וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים
 כִּי-הָיָה הָרָעַב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן׃⁶ וַיּוֹסֶף הוּא הַשְּׁלִיט
 עַל-הָאָרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּיר לְכָל-עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ
 אַחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ אַפַּיִם אֶרְצָה׃⁷ וַיֵּרָא יוֹסֵף
 אֶת-אָחִיו וַיִּכְרָם וַיִּתְנַכֵּר אֵלֵיהֶם וַיִּדְבֹּר אֹתָם
 קְשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאִין בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ
 כְּנַעַן לְשֹׁבֵר-אֶכֶל׃⁸ וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת-אָחִיו וְהֵם לֹא
 הִכְרָהוּ׃⁹ וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֻמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם לָרְאוֹת אֶת-עֲרוֹת
 הָאָרֶץ בָּאתֶם׃¹⁰ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדֹנָי וְעַבְדֶּיךָ

בָּאוּ לְשֹׁבֵר־אֶכְלִי׃¹¹ כָּלְנוּ בְנֵי אִישׁ־אֶחָד נִחְנוּ כַּנְּיִם
אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃¹² וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא
כִּי־עָרוֹת הָאָרֶץ בְּאֵתֶם לְרֹאוֹת׃¹³ וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם
עָשָׂר עֲבָדֶיךָ אֲחִים | אֲנַחְנוּ בְנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאָרֶץ
כְּנַעַן וְהִנֵּה הֶקְטָן אֶת־אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ׃

¹⁴ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר
מְרַגְּלִים אַתֶּם׃¹⁵ בְּזֹאת תִּבְחָנוּ חֵי פִרְעֹה אִם־תִּצְאוּ מִזֶּה
כִּי אִם־בָּבוֹא אֲחִיכֶם הֶקְטָן הִנֵּה׃¹⁶ שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד
וַיִּקַּח אֶת־אֲחִיכֶם וְאֶתֶם הֵאָסְרוּ וַיִּבְחָנוּ דְבָרֵיכֶם
הָאֱמֶת אֲתֹכֶם וְאִם־לֹא חֵי פִרְעֹה כִּי מְרַגְּלִים אַתֶּם׃
¹⁷ וַיֹּאסֶף אֶתֶם אֶל־מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃¹⁸ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וְחָיוּ אֶת־הָאֱלֹהִים
אֲנִי יִרְאֶה׃¹⁹ אִם־כַּנְּיִם אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבַיִת
מִשְׁמַרְכֶּם וְאַתֶּם לְכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר רַעֲבוֹן בְּתֵיכֶם׃
²⁰ וְאֶת־אֲחִיכֶם הֶקְטָן תָּבִיאוּ אֵלַי וַיֵּאֱמָנוּ דְבָרֵיכֶם
וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃

ויאמר

הגה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה
ושברו לנו משם וגזייה ולא גמות וירדו אחי יוסף
עשרה לשבר בר במצרים ואת בנימיך אחי
יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו
אסוף ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים
כי היה הרעב בארץ כנען ויוסף הוא השליט
על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו
אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה וירא יוסף
את אחיו ויכרם ויתגזר עליהם וידבר אתם
קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ
כנען לשבר אכל ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכרהו ויזכר יוסף את הזלמות אשר זלם להם
ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות
הארץ באתם ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך

באו לשׁוּבֵר אֶכְלֹ כֻלּוֹ בְנֵי אִישׁ אֶחָד זָחֲזְו כְנִים
אֶזְחֲזְו לֹא הִיו עֲבָדֶיךָ מִרְגָלִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לֹא
כִּי עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לִרְאוֹת וַיֹּאמְרוּ עֲנִים
עֲשֵׂר עֲבָדֶיךָ אֲחִים אֶזְחֲזְו בְנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאָרֶץ
כְּנַעַן וְהִנֵּה הַקִּטָּן אֶת אֲבִינוֹ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינְנוּ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֹאמֹר
מִרְגָלִים אַתֶּם בָּזֹאת תִּבְחָזְנוּ זִי פָרְעָה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה
כִּי אִם בָּבוֹא אֲחִיכֶם הַקִּטָּן הִנֵּה שְׂכֻחוֹ מִכֶּם אֶחָד
וַיִּקַּח אֶת אֲחִיכֶם וְאֶתֶם הֵאָסְרוּ וַיִּבְחָזְנוּ דִּבַּרְתֶּם
הָאֱמֶת אֲתֶכֶם וְאִם לֹא זִי פָרְעָה כִּי מִרְגָלִים אַתֶּם
וַיֹּאסֶף אֶתֶם אֶל מִשְׁמֵר שְׂכֻשֶׁת יָמִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׂכִלִישִׁי זָאת עָשׂוּ וַחֲזִיו אֶת הָאֱלֹהִים
אֲנִי יִרְאֵ אִם כְּנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבַיִת
מִשְׁמֵרְכֶם וְאֶתֶם לָכוּ הִבִּיאוּ שׁוּבֵר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם
וְאֶת אֲחִיכֶם הַקִּטָּן תִּבִּיאוּ אֵלַי וַיֹּאמְרוּ דִּבַּרְתֶּם
וְלֹא תִמּוֹתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן